

mentorsko delo (npr. pomoč učitelja tehnike in tehnologije učiteljicam razrednega pouka pri izvedbi tehniškega dne). Možna je organizacija dni dejavnosti v okviru projektnih tednov in raziskovalnih taborov.

Primer, kako izvesti tehniški dan z učenci:

ure	aktivnosti učencev
1	opredelitev cilja in nalog določitev skupin, kriterijev, poteka, pripomočkov
2	izvedba nalog po posameznih skupinah
2	obdelava podatkov, priprava poročila po skupinah predstavitev in vrednotenje razstava ...

VARNOST UČENCEV

Pri izvedbi nekaterih dni dejavnosti, zlasti zunaj šole je treba biti pozoren na vse možnosti nevarnih situacij. Te se najpogosteje pojavljajo pri gibanju (promet), pri obiskih kmetij, obrtnikov in tovarn (stroji in naprave), pri ogledih v naravi (zdrsi, jame, vreme...), pri raziskovanjih (npr. oporečni odpadki na divjih odlagališčih) ipd. Če nevarnosti kljub trudu ni mogoče izločiti, je bolje izbrati druge vsebine.

O tehniških dnevih boste več našli na spletni strani Zavod RS za šolstvo: <http://zavod.zrsss.si/pps/teh/tehniski.html>.

Mag. Dragica Žvar

Zavod RS za šolstvo

Š O L S K I P E V S K I Z B O R V D E V E T L E T N I O S N O V N I Š O L I

Zborovsko petje je ustvarjalno-poustvarjalna umetniška dejavnost, ki posreduje posebne glasbene vrednote v šolskem in zunajšolskem prostoru, pevcem pa razvija višjo raven estetske občutljivosti in odgovornosti do kulture okolja. Sodelovanje v pevskem zboru pomeni za otroka nadgradnjo razvoja glasbenih sposobnosti, spretnosti in znanj, ki pevca usmerjajo v sprejemanje, doživljanje in izražanje muzikalnosti.

11. februarja 1999 je Strokovni svet RS za splošno izobraževanje potrdil Cilje in vsebine pevskega zbora v devetletni osnovni šoli. Pevski zbori so (kot velja tudi za osemletko) v devetletni osnovni šoli po normativih in standardih Ministrstva za šolstvo, znanost in šport sistemizirano delo učitelja, učenci pa se za vključitev v zbor odločijo glede na svoj interes in sposobnosti. Pevski zbori so obvezna šolska dejavnost in imajo kot umetniško telo tudi poseben status.

Vsaka samostojna ali centralna osnovna šola lahko organizira dva otroška zbora: enoglasni otroški zbor s

starostjo pevcev od 6 do 9 let, ki vadi dve uri na teden ter dvoglasni ali triglasni otroški zbor s starostjo pevcev od 10 do 15 let, ki vadi 4 ure na teden.

Podružnična šola, ki bo imela učence le za prvo triletno, bo organizirala enoglasni otroški zbor, ki bo vadil dve uri na teden. Podružnična šola z učenci prvega in drugega triletja bo organizirala dvoglasni otroški zbor s starostjo pevcev od 6 do 12 let, ki bo vadil prav tako dve uri na teden.

Cilji in vsebine pevskega zbora opredeljujejo:

- splošne cilje (sodelovanje na šolskih prireditvah in v širšem slovenskem prostoru, spoznavanje vrednot slovenske ter svetovne zborovske zakladnice, poglobljanje zavesti o kulturni dediščini, vrednotah in različnosti, intenzivno razvijanje in kultiviranje pevskega glasu, razvijanje muzikalnosti in estetskega doživljanja ...),
- posebne cilje (pridobivanje pravilne telesne drža in dihanja, pridobivanje občutka za resonanco,

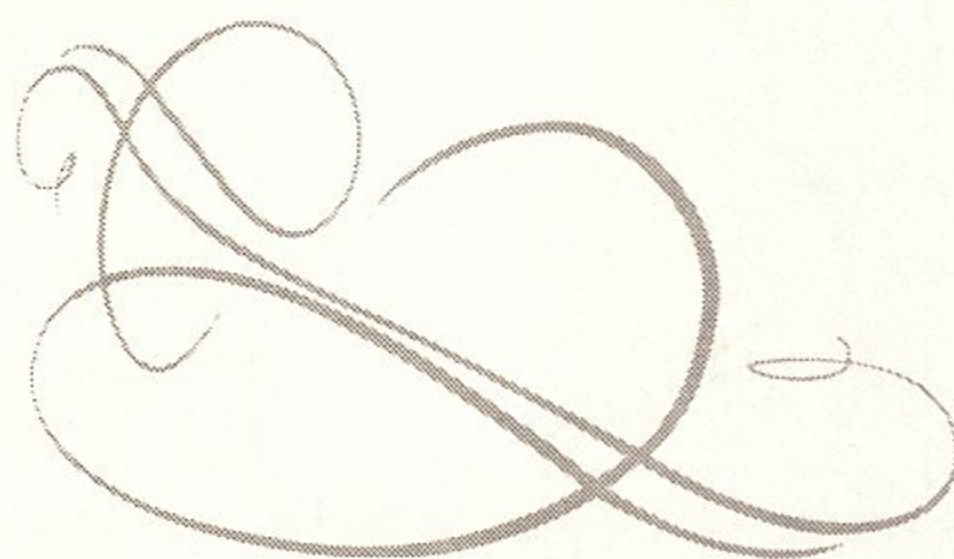
oblikovanje in izenačevanje vokalov, izboljševanje izkoriščanja pevskih organov, razvijanje glavnega registra, razvijanje občutka za interpretacijo) in

- posamezne cilje zborovskega petja (oblikovanje glasu in informativna glasbena znanja na konkretni razvojni stopnji otrok).

Izbira glasbenih vsebin mora ustrezati kriterijem umetniške vrednosti, raznolikosti in primernosti določeni starostni stopnji. Kriteriji izbora glasbenih vsebin se nanašajo na pesemski program in na sposobnosti pevcev. Zborovodja sestavi pesemski program, ki je odvisen od dolžine in težavnostne stopnje

posamezne pesmi ter od števila in vsebine nastopov, koncertov, revij in tekmovanj. Pri izboru pesemskega programa upošteva razvojno stopnjo in starost pevcev, izvedbene možnosti – glasovni obseg pevcev, primernost besedil ter pestrost programa.

Načrt dela pevskega zbora naj bo del letnega delovnega načrta vsake šole. V njem naj bodo načrtovani: letno število pevskih vaj, priložnostni nastopi, koncerti, snemanja in tekmovanja ter izbira pesemskega programa s podrobno pripravo izbranih skladb za delo s posameznim zborom.

Dr. Marija Kavkler

Svetovalni center za otroke, mladostnike in starše

VKLJUČEVANJE OTROK S POSEBNIMI POTREBAMI

Uspeh šolskih reform je pomembno odvisen od uspešnosti vključevanja otrok s posebnimi vzgojno-izobraževalnimi potrebami v šolsko okolje. Številni dokumenti, kot so Konvencija o otrokovih pravicah (1989), dokument Združenih narodov »Izobraževanje za vse« (2000), dokumenti UNICEF-a in UNESC-a dokumenti, poudarjajo enakost pravic vseh otrok, tudi otrok s posebnimi vzgojno-izobraževalnimi potrebami, do optimalnega sodelovanja in vključevanja v socialno okolje. Vpliv vseh teh gibanj lahko zaznamo tudi v slovenski šolski zakonodaji, saj je že Zakon o osnovni šoli (1996) uzakonil integracijo otrok s posebnimi vzgojno-izobraževalnimi potrebami. Po štirih letih pa je bil sprejet še Zakon o usmerjanju otrok s posebnimi potrebami (2000), ki med drugim opredeljuje značilnosti izobraževalnih programov in sam proces usmerjanja.

Strokovni delavci na šoli morajo dobro poznati zakone in podzakonske dokumente, ki opredeljujejo populacijo otrok s posebnimi vzgojno-izobraževalnimi potrebami in oblike pomoči, ki jim po zakonu pripadajo. Le tako lahko uspešno svetujejo staršem in iščejo vse vrste pomoči, ki pripada otroku in učitelju, ki dela z otrokom s posebnimi potrebami.

Preventivno pa moramo v devetletki posebno pozornost posvetiti razvojnim značilnostim otrok v prvem razredu, se pomembno razlikujejo od prvošolcev v osemletki. Neupoštevanje njihovih razvojnih značilnosti lahko pomembno poveča število otrok, ki bodo dosegali nižje izobraževalne rezultate, kot bi jih glede na svoje zmožnosti lahko. Rizična je tudi skupina otrok iz drugačnega socio-kulturnega okolja, ki v predšolskem obdobju ne bo imela več priložnosti za pridobivanje osnovnih pogojev za formalno učenje (grafomotorne spretnosti, sposobnost poslušanja, razvoj besedišča itd.), ker je ukinjena mala šola.

KATERI OTROCI IMAJO POSEBNE VZGOJNO-IZOBRAŽEVALNE POTREBE?

V populaciji osnovnošolskih otrok je 20 do 25 odstotkov otrok s posebnimi vzgojno-izobraževalnimi potrebami, ki so nanizane na kontinuumu od lažjih do zelo izrazitih. Največ otrok ima splošne in specifične učne težave. Med otroke s posebnimi vzgojno-izobraževalnimi potrebami spadajo tudi nadarjeni otroci.